

КЛАСОВЕ. ОБЕКТИ.

гл.ас. д-р. Нора Ангелова

КЛАСОВЕ

В езика C++ има стандартен набор от типове данни като `int`, `double`, `float`, `char`, `string` и др. Този набор може да бъде разширен чрез дефинирането на класове.

Дефинирането на клас въвежда нов тип, който може да бъде интегриран в езика.

Класовете са в основата на ООП.

КЛАСОВЕ

- ⦿ Класовете са подобни на записите (структурите).
- ⦿ Класовете имат допълнителни ограничения по отношение на правата за достъп.

НАПОМНЯНЕ (АБСТРАКЦИЯ)

Идея: методите за използването на данните се разделят от тяхното представяне.

1. Всяка програма се проектира така, че да работи с „абстрактни данни“ - данни с неясно представяне.
2. Представянето на данните се конкретизира с помощта на множество функции - конструкции, селектори (гетъри), мутатори (сетъри), предикати.

НАПОМНЯНЕ (АБСТРАКТЕН ТИП ДАННИ)

- **Абстрактен тип данни** - тип данни, за който се изисква скриване на реализацията на типа. Неговото „поведение“ се дефинира от множество от данни и множество от операции.

КЛАСОВЕ

КЛАСОВЕ

- Всяко ниво използва единствено средствата на предходното

Какви са предимствата ?

КЛАСОВЕ

```
struct rat {  
    int numer;  
    int denom;  
};
```

две полета:

numer - числителя

denom - знаменателя

двете полета се наричат **член-данни**
на записа (структурата)

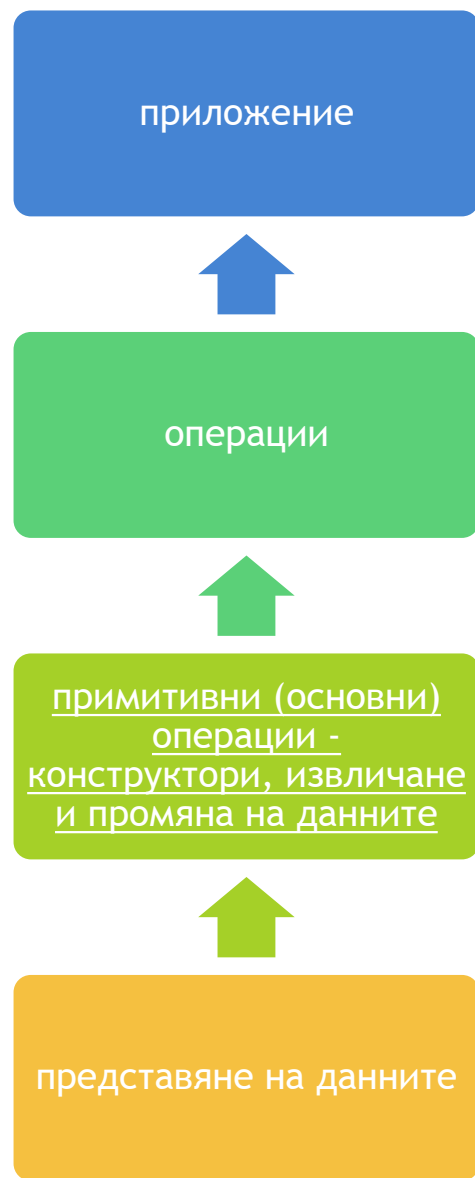
КЛАСОВЕ

◎ Конструктори

Конструкторите са член-функции, чрез които се инициализират член-данните на структурата.

Забележки:

- ◎ Името на конструктора съвпада с името на класа (структурата).
- ◎ Не се указва тип на връщания резултат.
- ◎ Изпълнява се автоматично при създаването на обекти.
- ◎ Не може да се извика явно.

КЛАСОВЕ

⦿ Конструктори

Конструктор без параметри -
конструктор по подразбиране.

```
struct rat {  
    ...  
    rat();  
};
```


КЛАСОВЕ

Конструктори

```
rat::rat() {  
    numer = 0;  
    denom = 1;  
}
```

Пример:

```
rat number; // number се инициализира с  
            // рационалното число 0/1
```


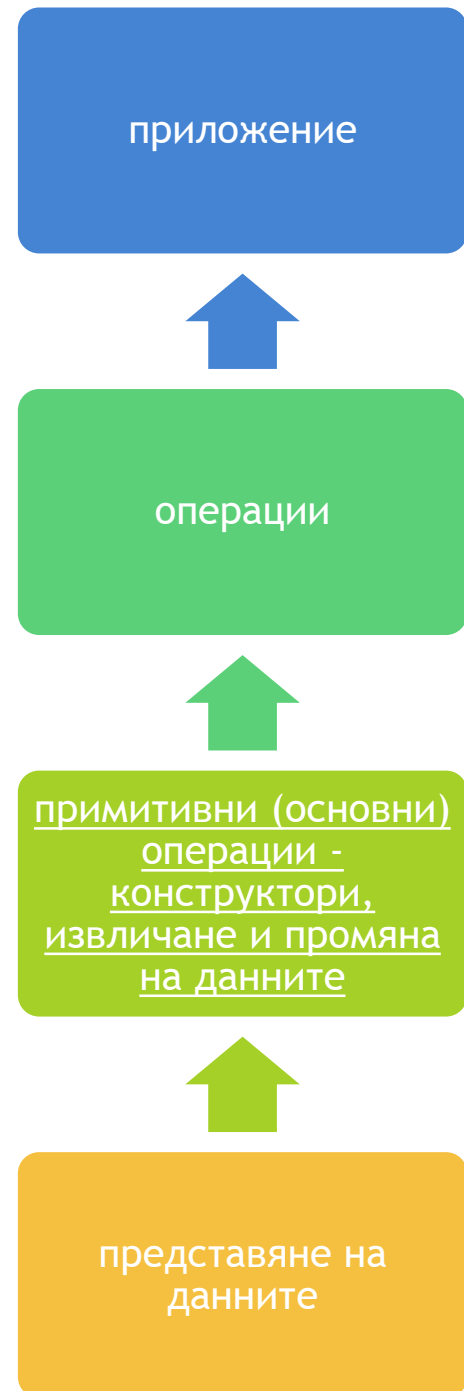
КЛАСОВЕ

⦿ Конструктори

Конструктор с параметри

Възможно е да има произволен брой конструктори с различни параметри.

```
struct rat {  
    ...  
    rat(int, int);  
};
```


КЛАСОВЕ

• Конструктори

```
rat::rat(int x, int y) {  
    numer = x;  
    denom = y;  
}
```

```
// number се инициализира с  
// рационалното число 3/4
```

```
rat number(3,4);
```

```
// number2 се инициализира с  
// рационалното число 4/5
```

```
rat number2(4,5);
```


КЛАСОВЕ

Мутатори (сетъри)

Член-функции, които променят член-данните на структурата.

```
struct rat {  
    ...  
    void setNumer(int);  
};  
  
void rat::setNumer(int x) {  
    numer = x;  
}
```


КЛАСОВЕ

● Член-функции за достъп (гетъри)

Член-функции, които извличат информация за член-данните на структурата.

Тези функции не променят член-данните на структурата.

Това се указва чрез записването на запазената дума **const** в декларацията и в края на заглавието в дефиницията им.

Трябва да извиква в себе си само **const** функции.

```
struct rat {  
    ...  
    int getNomer() const;  
};  
  
int rat::getNomer() const {  
    return numer;  
}
```


КЛАСОВЕ

Член-функции за достъп (гетъри)

```
struct rat {  
    ...  
    int getDenom() const;  
};  
  
int rat::getDenom() const {  
    return denom;  
}
```


КЛАСОВЕ

Операции

```
struct rat {  
    ...  
};
```

```
rat multRats(rat const & r1, rat const & r2) {  
    rat r(  
        r1.getNumer() * r2.getNumer(),  
        r1.getDenom() * r2.getDenom());  
    return r;  
}
```


КЛАСОВЕ

• Спецификатори за достъп

Областта на един спецификатор за достъп започва от спецификатора и продължава до следващия спецификатор или до края на декларацията на класа.

```
struct rat {  
    private:  
        int numer;  
        int denom;  
    public:  
        rat();  
        rat(int, int);  
  
        int getNumer() const;  
        int getDenom() const;  
};
```


КЛАСОВЕ

- Спецификаторите за достъп могат да се пропускат.
- По подразбиране спецификаторът за достъп в записа (структурата) е `public`.
- По подразбиране спецификаторът за достъп в класовете е `private`.

КЛАСОВЕ

◉ Дефиниране на клас

```
class rat {  
    private:  
        int numer;  
        int denom;  
    public:  
        rat();  
        rat(int, int);  
  
        int getNumer() const;  
        int getDenom() const;  
};
```

КЛАСОВЕ

⦿ Капсулиране на информация

Спецификаторът `private` забранява използването на член-данните `num1` и `denom` извън класа.

Процесът на скриване на информация се нарича капсулиране на информация.

КЛАСОВЕ

◉ Интерфейс

Член-функциите на класа `rat` са обявени като `public`.
Те са видими извън класа и могат да се използват от
външни функции.
Те се наричат интерфейс на класа.

ДЕФИНИРАНЕ НА КЛАС

- Декларация на клас

```
class rat;
```

- Декларация на член-функциите на клас

```
class rat {
```

```
...
```

```
public:
```

```
int getNemer() const;
```

```
};
```

- Дефиниция на член-функциите (методите) на клас

```
int rat::getNemer() const {
```

```
    return nemer;
```

```
}
```

КЛАСОВЕ

- ⦿ Дефиницията на клас не заделя памет за него. Памет се заделя едва **при дефинирането на обект от класа**.
- ⦿ Всеки обект разполага със **собствени** член-данни.
- ⦿ Кодът на методите на класа **НЕ** се копира във всеки обект, а се намира само на едно място в паметта.

ДЕФИНИРАНЕ НА КЛАС

- Декларация на клас.
- Дефиниция на неговите член-функции.

Възможно е член-функциите на класа да се дефинират в тялото на класа.

```
class rat {  
    int testFunc () {  
        return numer + 1;  
    }  
};
```

* В този случай те се третират като вградени.

ВГРАДЕНИ ФУНКЦИИ

Вградени функции

- Кодът на тези функции не се съхранява на едно място, а се копира на всяко място в паметта, където има обръщение към тях.
- Използват се като останалите функции, но заглавието им се предшества от модификатора `inline` (при декларация и дефиниция).

Пример:

```
inline int func(int a, int b) {  
    return (a+b)*(a-b);  
}
```

ОБЛАСТ НА КЛАС

- ⦿ **Деклариран глобално** - започва от декларацията и продължава до края на програмата.
- ⦿ **Деклариран локално** (вътре във функция или в тялото на клас) - всички негови член-функции трябва да са вградени (inline). В противен случай ще се получат функции, дефинирани във функция, което не е възможно.

КЛАСОВЕ

- Обекти - екземпляри на класа/структурата.
За създаването се използват конструкторите.

$\langle \text{дефиниция_на_обект_на_клас} \rangle ::= \langle \text{име_на_клас} \rangle \langle \text{обект} \rangle$
 $[= \langle \text{име_на_клас} \rangle (\langle \text{фактически_параметри} \rangle)]_{\text{опц}}$
 $\{ , \langle \text{обект} \rangle [= \langle \text{име_на_клас} \rangle (\langle \text{фактически_параметри} \rangle)]_{\text{опц}} \}_{\text{опц}}$
 $\{ , \langle \text{обект} \rangle (\langle \text{фактически_параметри} \rangle) \}_{\text{опц}}$
 $\{ , \langle \text{обект} \rangle = \langle \text{вече_дефиниран_обект} \rangle \}_{\text{опц}};$
 $\langle \text{обект} \rangle ::= \langle \text{идентификатор} \rangle$

Пример:

```
rat chislo1, chislo2(-3,4), chislo3 = rat(1,7);
```

са обекти инициализирани съответно с рационалните числа:
0/1, 1/7, -3/4

КЛАСОВЕ

⦿ **Достъп до компонентите на клас**

Вътрешен достъп

Достъп на компонентите на класа до други компоненти на същия клас.

Член-функциите на клас имат пряк достъп до всички компоненти на класа в т.ч. до себе си без значение на секцията, в която се намират компонентите.

КЛАСОВЕ

- ⦿ **Достъп до компонентите на клас**

- Външен достъп

Достъп до компоненти на клас чрез обекти на класа, дефинирани във външни за класа функции.

- ⦿ **Външни функции** - функциите, които не са член-функции на класа.

Външен достъп е възможен единствено до **public** компонентите на класа.

КЛАСОВЕ

⦿ Достъп до компонентите на клас

Външен достъп

Достъпът до компонентите на клас (ако той е възможен) се реализира с помощта на обект и знака точка между името на обекта и член-данните и член-функциите на класа.

Пример:

Достъпът до конструктурите не се реализира с обект и точка!!! Те се извикват автоматично.

```
rat rNumber;
```

```
rNumber.getNum(); // в public секция
```

КЛАСОВЕ

- Кодът на методите на класа не се копира във всеки обект, а се намира само на едно място в паметта.
- По какъв начин методите на един клас “разбират” за кой обект на този клас са били извикани?

УКАЗАТЕЛ THIS

Работа на компилатора

1. Преобразува всяка член-функция на даден клас в обикновена функция с уникално име и един допълнителен параметър - указателят `this`.

```
int rat::getNemer() const { ... } →  
int rat::getNemer(rat* this) const { ... }
```

2. Всяко обръщение към член-функция се транслира в съответствие първата част.

```
rat rNumber;
```

```
rNumber.getNemer(); → getNemer(&rNumber);
```

УКАЗАТЕЛ THIS

Да направим функцията multRats член-функция на класа.

Външна функция:

```
rat multRats(rat const & r1, rat const & r2) {  
    rat r(  
        r1.getNum() * r2.getNum(),  
        r1.getDenom() * r2.getDenom());  
    return r;  
}
```

Вътрешна функция:

```
void rat::multRats(rat const & r1, rat const & r2) {  
    numer = r1.numer * r2.numer;  
    denom = r1.denom * r2.denom;  
}
```

УКАЗАТЕЛ THIS

Да направим функцията multRats член-функция на класа.

Външна функция:

```
rat multRats(rat const & r1, rat const & r2) {  
    rat r(  
        r1.getNumer() * r2.getNumer(),  
        r1.getDenom() * r2.getDenom());  
    return r;  
}
```

Вътрешна функция:

```
struct rat {  
    public:  
    rat multRats(rat const & r1, rat const & r2);  
    ...  
};
```

```
void rat::multRats(rat const & r1, rat const & r2) {  
    numer = r1.numer * r2.numer; // this→numer  
    denom = r1.denom * r2.denom; // this→denom  
}
```

КРАЙ

?